

Forvridninger, som, naar der var et bestemt Kjendskab til dem, kunde afhjælpes paa en anden Maade. Jeg kender nu en Mand, som i Sneske Tilfælde har hjulpet Folk, der have ligget paa Hospitalet i flere Maanedes og Dag for Dag ere blevne daarligere, saa at de ikke kunde gaae eller bevæge den paagjældende Legemsdeel, ja han har i mindre end 5 Minuter kunnet sætte slige Syge istand til at gaae rask over Gulvet. Det er bevistligt, at Læger have for deres egne Familier og Børn benyttet denne Mand i mange Tilfælde, hvor de selv ikke vare istand til at hjælpe. Denne Mand kan ifølge den nu bestaaende Lovgivning ikke faae Ret til at udøve denne Praxis uden at aflægge Examen for den vedkommende Stiftsphysicus, og Justitsministeriet har derfor for et Aarstid siden givet ham Bemyndigelse til at practisere i den nævnte Retning, naar han tog en saadan Examen, men det er jo klart, at en Mand, der practisk er kommen til sin Videnskab, ikke er istand til at staae Prøve for en saadan lægevidenskabelig Mand, der tilmed ikke har den største Velvillie til at lette ham denne Examen, men tværtimod vistnok har den største Tilbøjelighed til at gjøre ham den vanskelig, og man kan derfor godt begribe, at en saadan Examen for Stiftsphysicus kan han ikke bestaae, uagtet han kan curere mange Tilfælde, som Stiftsphysicus ikke selv kunde curere. Dette er en unaturlig Tilstand, og jeg omtaler det kun for at vise, at Forholdet virkelig trænger til en Omdannelse.

Safs: Det er udentpivl en almindelig Erkjendelse over hele Landet i alle Stænder, at det hele Forhold trænger til Omdannelse, og det har derfor fornøjet og glædet mig at høre den høitærede Justitsminister at udtale, at denne Sag skal ligge ham paa Hjerte, og at han anseer det for det Rigtigste, at hele Dvaffsalver-

loven kommer under Behandling, under Censur, hvoraf vi ville haabe, at der vil fremkomme noget mere Rimeligt, end hvad der hidtil har fundet Sted. Paa Grund af denne Udtalelse og denne Erklæring af den høitærede Minister og i Forventning af, at den vil have gavnlige Følger, skal jeg ikke bidrage til, at Forhandlingerne fortsættes, eller at flere Oplysninger frembringes, hvor ønskeligt det end kunde være, men herved tage mit Forslag tilbage.

Da Ingen optog Forslaget, var det saaledes bortfaldet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Forbud imod Borttagelsen af Steen, Leer, Grus o. dsl. paa Forstrandene.

(Lovforslaget findes i Anhang A. Spalte 487—88).

Scherfig: Det høitærede Thing vil erindre, at min ærede Medforslagsstiller (L. C. Larsen) ved denne Lovs Fremlæggelse udtalte, at ogsaa jeg var bleven berørt af de Ulemper, som komme tilstede ved Gravning af Grus og Sand ved Forstranden, og at der ikke findes noget i Lovgivningen, hvorved disse Ulemper kunne hæves for den private Eier. Jeg er derfor med Beredvillighed imødefkommen den til os udgaaede Opfordring fra, jeg troer, 16. Beboere paa Strandveien, om at indbringe et Lovforslag, hvorved disse Ulemper lode sig directe eller indirecte forebygge. Det er navnlig min faste Overbeviisning, at et dertil sigtende Lovbud er af den største Nødvendighed, fordi denne Gravning medfører den største Fare for Menneffeliv paa saadanne Strøg, hvor der udsættes Badehuse.